

MRF 2022.88

Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse af 3. marts 2022, j.nr. 20/09406

Ophævet dispensation fra naturbeskyttelseslovens § 3, stk. 2, nr. 4, til etablering af et 4.000 m² forsinkelsesbassin i beskyttet eng, da forsinkelsesbassinet anset for et almindeligt anlæg uden væsentlig samfundsmæssig interesse, og da det ikke var tilstrækkeligt godtgjort, at der ikke var alternative placeringsmuligheder.

Hjørring Kommune meddelte i juli 2020 i medfør af naturbeskyttelseslovens § 3, stk. 2, nr. 4, jf. § 65, stk. 2, dispensation til etablering af et 4.000 m² forsinkelsesbassin på et areal registreret med ca. 2 ha beskyttet eng. Arealet var beliggende i en smal ådal ved det beskyttede vandløb Mølgaard Bæk umiddelbart øst for Lørslev, og umiddelbart nord og syd for arealet var der registreret to mindre arealer med henholdsvis ca. 700 m² og 2.000 m² beskyttet mose. Dispensationen var bl.a. meddelt på vilkår om, at bassinet skulle udformes som en naturlig sø, og at der i Vester Thirup skulle udlægges erstatningsnatur på et areal af dobbelt størrelse af det nedlagte engareal, som skulle tinglyses som beskyttet natur. Kommunen havde begrundet dispensation med, at bassinet havde en samfunds- og naturmæssig betydning, idet bassinet var nødvendigt for, at der kunne ske en miljømæssig forsvarlig afledning af regnvand til Mølgaard Bæk i forbindelse med kloakseparering, og at en § 3-udpegning af erstatningsarealet ville medføre en mere sikker beskyttelse, som ville forøge områdets naturværdi. Afgørelsen blev påklaget af Danmarks Naturfredningsforening, der bl.a. anførte, at dispensationen burde ophæves og hjemvises med henblik på udpegning af et nyt erstatningsnaturareal i nærheden af det beskyttede engareal, da erstatningsarealet i forvejen var beskyttet natur og beliggende langt væk fra engarealet, og at dispensationen kunne medføre en u hensigtsmæssig præcedensvirkning i senere sager. Miljø- og Fødevarerklagenævnet (formanden)

lagde til grund, at det omhandlende areal, hvor forsinkelsesbassinet ønskedes anlagt, var beskyttet eng, jf. naturbeskyttelseslovens § 3, og at projektet forudsatte dispensation. Nævnet fandt dog ikke, at der forelå sådanne særlige omstændigheder, der kunne begrunde en dispensation, navnlig da projektet ikke havde en væsentlig samfundsmæssig interesse, idet nævnet henviste til, at forsinkelsesbassiner er almindelige anlæg, der i stort omfang etableres til håndtering af regnvand over hele landet, og at det ikke i afgørelsen var tilstrækkeligt godtgjort, at der ikke var realistiske alternative placeringsmuligheder. Nævnet lagde endvidere vægt på, at der var tale om et væsentligt indgreb i beskyttet natur, at naturen i det konkrete område ikke var uden særlig interesse, selv om naturkvaliteten var forholdsvis lav, og at der ikke i sig selv var tale om et naturforbedrende tiltag. Endeligt lagde nævnet vægt på, at bassinet i tilfælde af oversvømmelse ville kunne medføre en risiko for negativ påvirkning af Mølgaard Bæk som følge af den korte afstand til vandløbet og bassinets betydelige størrelse. Det kunne ikke føre til et andet resultat, at der ville etableres erstatningsnatur i dobbelt størrelse i Vester Thirup, herunder fordi etablering af forsinkelsesbassinet uagtet ville kunne medføre en uønsket præcedensvirkning i lignende sager. Miljø- og Fødevarerklagenævnet ændrede herefter dispensationen til et afslag.

Ændring af dispensation i sag om etablering af forsinkelsesbassin i beskyttet eng i Hjørring Kommune

20/09406

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter naturbeskyttelseslovens § 3, stk. 2, nr. 4, jf. § 65, stk. 2, jf. § 78, stk. 1.[1]

Miljø- og Fødevareklagenævnet ændrer Hjørring Kommunes afgørelse af 3. juli 2020 om dispensation til etablering af et forsinkelsesbassin på matr. nr. [F1] beliggende ved [A1], 9800 Hjørring, til et afslag.

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet[2] og gebyrbekendtgørelsens § 2.[3] Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. § 88, stk. 1.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

1. Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Afgørelsen er den 30. juli 2020 påklaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet af Danmarks Naturfredningsforening.

Klager har navnlig anført, at

- dispensationen bør ophæves og hjemvises med henblik på udpegning af et nyt erstatningsnaturareal i nærheden af det beskyttede engareal,
- det udpegede erstatningsareal i forvejen er beskyttet natur og beliggende langt væk fra det nedlagte engareal, og
- at en dispensation kan medføre en u hensigtsmæssig præcedensvirkning i senere sager.

Klagepunkterne er nærmere uddybet i afsnit 2.3.

2. Sagens oplysninger

2.1 Ejendommen og området

Det omhandlede areal er beliggende på matr. nr. [F1] i en smal ådal ved det beskyttede vandløb Mølgaard Bæk umiddelbart øst for Lørslev i Hjørring Kommune.

Det fremgår af Danmarks Miljøportal,[4] at det omhandlende areal er registreret med ca. 2 ha beskyttet eng. Umiddelbart nord og syd for arealet er der registreret to mindre arealer med henholdsvis ca. 700 m² og 2.000 m² beskyttet mose. Mølgård Bæk er målsat til god økologisk tilstand. Den aktuelle økologiske tilstand er dårlig grundet mangel på fisk.

Jordbunden i ådalen udgøres af ferskvandstørv og jordbunden ved de omkringliggende arealer er saltvandssand.[5]

Terrænet stiger let fra vandløbet i kote 20,5 til kote 23,5 m, jf. højdekurver med 0,25 m ækvidistancer.[6]

2.2 Den påklagede afgørelse

Hjørring Kommune har den 3. juli 2020 i medfør af naturbeskyttelseslovens § 3, stk. 2, nr. 4, jf. § 65, stk. 2 meddelt dispensation til etablering af et 4.000 m² forsinkelsesbassin i beskyttet eng på matr. nr. [F1]. Dispensationen er bl.a. meddelt på vilkår om, at bassinet skal udformes som en naturlig sø, der passer ind i landskabet, at den næringsbelastede "overjord" i en radius af 10 m omkring søen skal fjernes, at der ikke må påfyldes muldjord eller udsås græs på det omkringliggende areal, at der skal udlægges erstatningsnatur på et areal af dobbelt størrelse af det nedlagte engareal på matr. nr. [F2], og at erstatningsarealet skal tinglyses som beskyttet natur.

Hjørring Kommune har i forbindelse med en separatkloakering af Lørslev By modtaget en ansøgning fra Hjørring Vandselskab om etablering af et forsinkelsesbassin (regnvandsbassin) på et areal ved Mølgård Bæk.

Hjørring Kommune har lagt til grund for afgørelsen, at arealet er § 3-beskyttet eng. Kommunen har den 27. august 2019 foretaget besigtigelse af arealet, hvorunder der bl.a. blev registreret følgende arter: kær-dueurt, rød-el, fløjlgræs, sump-forglemmigej, almindelig hundegræs, lav ranunkel, glanskapslet siv, lyse-siv, butbladet skræppe, spids spydmos, manna-sødgræs, kærtidse, dueurtsslægten, samt sumpgræshoppe. Det konkrete areal fremstod som artsfattig kultureng med et arts- og naturindeks på henholdsvis 0,00 og 0,17. Jorden var mørk og tørveholdig, ligesom den de fleste steder var fugtig. Nord og syd for arealet blev der konstateret to mindre lavtliggende og våde områder, der havde karakter af mose. Artsindekset for disse områder var 0,33, ligesom der blev registreret otte positivarter for mose, samt sumpgræshoppe.

Hjørring Kommune har henvist til, at målebordskort fra perioden 1842 – 1899, luftfotos fra 1987, 1990, samt formentligt 1960 – 1964 viser, at arealet tidligere har været dyrket, men at det efter 1992 har henligget udyrket i en periode på mere end syv til ti år.

Det er Hjørring Kommunes vurdering, at der er tale om et sådant særligt tilfælde, der kan begrunde en dispensation til det ansøgte, da bassinet har en samfunds- og naturmæssig betydning. Kommunen har herved lagt vægt på, at bassinet er nødvendigt for, at der kan ske en miljømæssig og forsvarlig afledning af regnvand til Mølgård Bæk i forbindelse med kloaksepareringen, og at placeringen sker i en artsfattig kultureng. Samtidig har kommunen vurderet, at bassinet vil kunne medføre en forbedring af områdets naturværdi, idet der vil ske en indvandring af plantearter fra det nærliggende moseområde.

Hjørring Kommune har endvidere lagt vægt på, at der vil blive etableret et erstatningsareal i dobbelt størrelse i Vester Thirup, at erstatningsarealet i visse år rummer en meget stor bestand af orkidéer, at en § 3-udpegning vil medføre en mere sikker beskyttelse af arealet, og at der vil ske en forøgelse af området naturværdi ved etableringen af erstatningsarealet.

Endeligt har kommunen lagt vægt på, at en etablering af bassinet på en alternativ placering uden for det § 3-beskyttede engareal vil medføre en uforholdsmæssig merudgift på 3,3 mio. kr.

Det er Hjørring Kommunes vurdering, at etableringen af erstatningssøen ikke vil medføre en forringelse af levevilkårene for udpegningsgrundlaget for Natura 2000-område nr. 215 Tislum Møllebæk, der ligger ca. 9 km øst for det konkrete areal, og at projektet ikke vil forringe levevilkårene for dyre- og plantearter omfattet af habitatdirektivets bilag-IV. Kommunen har ikke detaljeret kendskab til forekomsten af enkelte arter i området, men det er kommunens vurdering, at området kan være potentielt levested for spidssnudet frø. Ifølge kommunen er der ikke registreret spidssnudet frø nærmere end 1,8 km nordøst for det konkrete areal, hvorfor bassinet vurderes at kunne være til fordel for området padder.

2.3 Klagens indhold

Klager har anført, at dispensationen bør ophæves og hjemvises til fornyet behandling ved Hjørring Kommune med henblik på udpegning af et nyt erstatningsnaturareal i nærheden af projektarealet.

Det er klagers opfattelse, at dispensationens betingelser omkring etablering af erstatningsnatur ikke er tilstrækkelige, ligesom dispensationen er i strid med naturbeskyttelseslovens intentioner. Erstatningsarealet er placeret 15 km væk fra det beskyttede engareal, der ønskes nedlagt, hvilket er uhensigtsmæssigt langt væk. Det fremgår bl.a. af lovbemærkningerne til naturbeskyttelsesloven og nævnets praksis, at erstatningsnatur som hovedregel bør udlægges på arealer i nærheden af den nedlagte natur. Ifølge klager er det muligt at finde erstatningsarealer, der ligger nærmere Lørslev, og som er af nogenlunde samme karakter, som den natur, der ønskes nedlagt.

Klager har bemærket, at det foreslåede erstatningsnaturareal i forvejen er et naturareal af høj kvalitet. Det fremgår således af Hjørring Kommunes afgørelse, at det påtænkte erstatningsareal i visse år er levested for en stor mængde orkideer, og at der er registreret adskillige sjældne arter iblandt dem. Ifølge klager er der ikke tvivl om, at arealet er botanisk særligt værdifuldt. Det fremgår desuden af historiske luftfotos fra Danmarks Miljøportal, at arealet ikke har været omlagt siden 1995. Samtidig tegner arealets historik, sammenholdt med de botaniske registreringer, et billede af, at arealet stadig er et værdifuldt naturområde.

Klager har påpeget, at en dispensation, som indeholder vilkår om anlæg af erstatningsnatur, skal bero på en konkret vurdering af naturforholdene, samt det ansøgte indgrebs konsekvenser for naturtilstanden mv. Det er således klagers opfattelse, at Hjørring Kommune ikke i tilstrækkelig grad har redegjort for erstatningsarealets aktuelle status. Det er den aktuelle status, der er bestemmende for, hvorvidt arealet er omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3. I det tilfælde, at arealet i forvejen lever op til beskyttelseskriterierne efter naturbeskyttelseslovens § 3 vil det ikke kunne anvendes som erstatningsnatur, idet et "tabt" § 3-areal ikke kan erstattes med et andet eksisterende § 3-beskyttet areal.

Klager er enig i, at anlæggelsen af forsinkelsesbassinnet, som et led i den pågående kloakseparering, er et almennyttigt, anerkendelsesværdigt og samfundsøkonomisk tiltag, der konkret kan berettigede til en dispensation efter naturbeskyttelseslovens § 3. Det er dog klagers ønske, at Miljø- og Fødevarerklagenævnet skal vurdere, hvorvidt der er tale om et særligt tilfælde, der kan begrunde en dispensation fra lovens § 3.

Det er klagers opfattelse, at dispensationen vil kunne medføre en uhensigtsmæssig præcedens i senere sager, og at en ændring af administrationspraksis i retning mod en øget brug af erstatningsnatur vil kunne medføre, at Hjørring Kommune vil blive sat under pres for at vurdere naturområder som ringe, hvorefter de kan nedlægges. Endeligt har klager fremført en række betragtninger om, at der ikke alene bør lægges vægt på erhvervsinteresser, da naturområder også har betydning for lokalbefolkningen.

2.4 Hjørring Kommunes bemærkninger til klagen

Hjørring Kommune har den 24. august 2021 bemærket, at erstatningsarealet ikke indeholder natur af høj kvalitet, men erkender, at det burde have været besigtiget før afgørelsen blev sendt ud. Kommunen har henvist til, at erstatningsarealet blev besigtiget for knap ti år siden, hvor det blev afgjort, at den forhenværende agerjord ikke rummede arter, der var karakteristiske for beskyttet natur, på nær de mange orkidéer, der er enkeltvis fredede.

Hjørring Kommune har den 12. august 2020 foretaget besigtigelse af det påtænkte erstatningsareal, hvorunder der blev fundet enkelte positivarter. Kommunen har videre bemærket, at der alene blev konstateret en enkelt kær-tidsel og under fem planter af arterne græsbladet fladstjerne, kamgræs, muse-vikke, vellugtende gulaks og glanskapslet siv, ligesom arealet var domineret af hvid-kløver og "fodergræsser". Som følge heraf er det kommunens vurdering, at arealet ikke opfylder kriterierne til at være omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3. Artsindekset blev desuden udregnet til 0,25 (svarende til ringe) og naturtilstanden blev udregnet til 0,34. Der blev ikke fundet standere efter orkidéer, hvorfor det er kommunens opfattelse, at en tinglysning som beskyttet natur vil være den sikreste beskyttelse af arealet.

Hjørring Kommune har samtidig påpeget, at der foruden etablering af erstatningsnatur også vil blive foretaget erstatningsnaturpleje omkring bassinet. Forsinkelsesbassinnet ønskes derudover etableret med henblik på at forhindre, at der sker forringelse af det nærliggende vandløb ved kraftigt nedbør.

Endeligt har kommunen anført, at en sø med kantvegetation af moseplaner har en højere herlighedsværdi for lokalbefolkningen end en kulturreng, og at afstanden til erstatningsarealet alene er 7 km og således ikke 15 km som anført af klager.

3. Miljø- og Fødevarerklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1 Retsgrundlag i naturbeskyttelseslovens § 3 og § 65, stk. 2.

Efter naturbeskyttelseslovens § 3, stk. 2, nr. 4, må der ikke foretages ændringer i tilstanden af ferske enge, når sådan naturtype enkeltvis eller sammen med andre naturtyper er større end 2.500 m².

Kriterier for beskyttelse af natur omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3 fremgår bl.a. af registreringsvejledningen[7] og vejledningen om beskyttet natur.[8] Det er bl.a. afgørende for, om et areal er omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3, hvorvidt der har udviklet sig et dyre- og planteliv, der er karakteristisk for beskyttet natur.

Efter naturbeskyttelseslovens § 65, stk. 2, kan kommunalbestyrelsen i særlige tilfælde gøre undtagelse fra bestemmelsen i naturbeskyttelseslovens § 3.

Det følger af bemærkningerne[9] til naturbeskyttelsesloven, at der skal foreligge særlige omstændigheder, før der kan meddeles dispensation til foranstaltninger, som ændrer tilstanden i de beskyttede naturtyper, når ændringerne er væsentlige eller i strid med ønsket om at opretholde de pågældende naturtyper som sådanne, idet reglerne er udtryk for en generel samfundsmæssig interesse i, at de beskyttede naturtyper opretholdes. En væsentlig jordbrugs- eller anden almindelig økonomisk interesse er således ikke i sig selv tilstrækkelig til at begrunde en dispensation. Der må, for at et indgreb i områdets tilstand eventuelt kan accepteres, tillige være tale om et område, som ud fra naturbeskyttelsesmæssige hensyn vurderes som uden særlig interesse, eller om et indgreb, der i sig selv ikke skønnes at medføre nogen afgørende forrykning af tilstanden i området. Derudover forudsættes det, at en dispensation ikke vil skabe en uheldig og uønsket præcedens for den fremtidige administration af § 3-beskyttelsen i området.

Det beror på et konkret skøn, om der er tilstrækkeligt grundlag for at meddele dispensation fra naturbeskyttelseslovens § 3. Ifølge naturbeskyttelseslovens bemærkninger vil bl.a. specielle samfundsmæssige, særligt nationale og kulturhistoriske interesser kunne medføre en forskydning af den vægt, der tillægges de naturbeskyttelsesmæssige hensyn, som lovens § 3 tilsigter at varetage.

En særlig omstændighed, der kan begrunde dispensation, kan ifølge lovbemærkningerne f.eks. være, at der er tale om natur uden særlig fredningsmæssig interesse, eller at et ansøgt indgreb har en naturforbedrende funktion.

Det følger videre af lovbemærkningerne,[10] at etablering af erstatningsbio-top almindeligvis ikke udgør et forhold, som i sig selv kan føre til, at der meddeles dispensation fra forbuddet, da det ud fra en naturmæssig synsvinkel normalt vil være at foretrække, at det oprindelige naturområde bibeholdes. Der kan være behov for at stille vilkår om etablering af erstatningsbiotop i tilfælde, hvor der er foretaget en lovovertrædelse, og man afstår fra at stille krav om en egentlig reetablering af den pågældende biotop, navnlig når det er forbundet med uforholdsmæssigt store udgifter eller besvær at forlange den oprindelige biotop reetableret. Det forudsættes således, at der specielt i forbindelse med lovliggørelsessager kan stilles vilkår af den ovennævnte karakter.

Etablering af en erstatningsbiotop kan ikke i sig selv føre til, at der gives en dispensation, som der i øvrigt ikke er grundlag for. Dette må efter Miljø- og Fødevarerklagenævnets opfattelse også gælde selvom erstatningsbiotopen på sigt forventes at have bedre naturkvalitet.

Selv om erstatningsnatur principielt må betragtes som en nødløsning, kan det være velbegrundet at fastsætte vilkår om etablering af erstatningsnatur, når det derved gøres muligt at varetage beskyttelsesinteresserne på trods af de indgreb, som en dispensation giver mulighed for. Ved afvejningen af, om og hvilke vilkår, der skal fastsættes, er økonomiske interesser ikke bestemmende, hvis hensynet til beskyttelsesinteresserne taler afgørende for, at der udlægges erstatningsnatur med et nærmere omfang og indhold. Erstatningsnaturen bør

som udgangspunkt anlægges på arealer i nærheden af de naturområder, der påvirkes af projektet, når det er muligt. Erstatningsnatur bør som hovedregel placeres uden for arealer med beskyttede naturtyper.

Miljø- og Fødevarerklagenævnets praksis er i overensstemmelse med lovbemærkningerne restriktiv.

3.2 Vurdering af den konkrete sag

Miljø- og Fødevarerklagenævnet bemærker, at det i sagen er ubestridt, at det omhandlede areal, hvor forsinkelsesbassinet ønskes anlagt, er beskyttet eng, jf. naturbeskyttelseslovens § 3, og at projektet forudsætter dispensation.

Efter en samlet vurdering af sagen finder Miljø- og Fødevarerklagenævnet, at der ikke foreligger sådanne særlige omstændigheder, der kan begrunde en dispensation fra forbuddet i naturbeskyttelseslovens § 3.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet har herved særligt lagt vægt på, at projektet ikke har en sådan væsentlig samfundsmæssig interesse, at det kan begrunde en dispensation. Nævnet har i den forbindelse lagt vægt på, at forsinkelsesbassiner er almindelige anlæg, der i stort omfang etableres til håndtering af regnvand over hele landet, og at det ikke i afgørelsen er tilstrækkeligt godtgjort, at der ikke er realistiske alternative placeringsmuligheder.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet har endvidere lagt vægt på, at der er tale om et væsentligt indgreb i beskyttet natur, at naturen i det konkrete område ikke er uden særlig interesse, selv om naturkvaliteten er forholdsvis lav, og at der ikke i sig selv er tale om et naturforbedrende tiltag. Endeligt har nævnet lagt vægt på, at bassinet i tilfælde af oversvømmelse vil kunne medføre en risiko for negativ påvirkning af Mølgård Bæk, som følge af den korte afstand til vandløbet og bassinets betydelige størrelse.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet bemærker i øvrigt, at det følger af nævnets praksis,^[11] at der bør udvises betydelig tilbageholdenhed, hvor søer ønskes etableret i ådale eller langs åer med særlige beskyttelseshensyn.

Det kan ikke føre til et andet resultat, at der etableres erstatningsnatur i dobbelt størrelse i Vester Thirup. Nævnet har herunder lagt vægt på, at etablering af forsinkelsesbassinet – med eller uden vilkår om erstatningsnatur – vil kunne medføre en uønsket præcedensvirkning i lignende sager om dispensation fra naturbeskyttelseslovens § 3. Nævnet bemærker, at det altid beror på en konkret vurdering af de naturmæssige forhold, hvorvidt der kan meddeles dispensation med vilkår om etablering af erstatningsnatur.

3.2 Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevarerklagenævnet ændrer Hjørring Kommunes afgørelse af 3. juli 2020 om dispensation til etablering af et forsinkelsesbassin på matr. nr. [F1] beliggende ved [A1], 9800 Hjørring, til et afslag.

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales.

- [1] Lovbekendtgørelse nr. 1986 af 27. oktober 2021 om naturbeskyttelse.
- [2] Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet.
- [3] Bekendtgørelse nr. 132 af 30. januar 2017 om gebyr for indbringelse af klager for Miljø- og Fødevareklagenævnet mv.
- [4] Arealinfo, <https://arealinformation.miljoeportal.dk/html5/index.html?viewer=distribution>
- [5] Jf. jordartskort 1:25.000, GEUS. Registreringen omhandler overfladegeologien i 1 meters jorddybde.
- [6] Højdekurverne med 0,25 meter ækvidistancer er data indsamlet ved laserscanning fra fly (LiDAR) i perioden 2014-2015.
- [7] Vejledning om registrering af beskyttede naturtyper, Miljøministeriet, Skov- og Naturstyrelsen, 1993, https://mst.dk/media/113519/vejled_1_.pdf
- [8] Vejledning om naturbeskyttelseslovens § 3 beskyttede naturtyper, Miljøstyrelsen, december 2019, <https://www2.mst.dk/Udgiv/publikationer/2019/12/978-87-7038-139-0.pdf>
- [9] Lovforslag nr. 70 fremsat den 24. oktober 1991, afsnit 7.
- [10] Lovforslag nr. 70 fremsat den 24. oktober 1991, afsnit 8.
- [11] Se NoMO nr. 21 – etablering af søer i beskyttet naturområde.

Sag:

20/09406

Dato:

3. marts 2022.

Emner:

NBL - beskyttede ...

Miljø- og Fødevareklagenævnet (<https://naevneneshus.dk/start-din-klage/miljoe-og-foedevareklagenaevnet/>) •
Nævnenes Hus • Toldboden 2 • 8800 Viborg • Tlf. nr.: 72 40 56 00 • CVR: 37795526 • mfkn@naevneneshus.dk
(<mailto:mfkn@naevneneshus.dk>)
Tilgængelighedserklæring (<https://www.was.digst.dk/mfkn-naevneneshus-dk>)